

Eulàlia Sariola

Visat núm. 11
(abril 2011)

Als dinou anys vaig anar a treballar a un *kibutz*, al desert del Neguev, a Israel, perseguint la utopia socialista que, en aquelles comunitats agrícoles i al llarg d'unes quantes generacions, va ser realitat.

Allà vaig descobrir la cultura hebrea, una de les nostres arrels, que a partir de l'expulsió dels jueus, ens havia estat amagada. Al *kibutz* van començar a ensenyar-me la llengua, alhora que uns companys ens donaven classe de guerrilla urbana —el dictador encara vivia. Vaig passar-hi uns quants mesos i vaig tornar a Barcelona, on la vida va continuar el seu curs.

Nasqué el meu primer fill, vaig il·lustrar el meu primer llibre *Els germans petits de tothom*, de Josep Maria Espinàs, i el segon *Avui començo a treballar*, de Francesc Candel. Els vint-i-cinc anys següents la il·lustració va ser la meva professió. Després, quan els fills es van fer grans, arribà el moment d'acomplir l'assignatura que durant tots aquest anys havia quedat pendent. Així, doncs, vaig estudiar filologia hebrea a la Universitat de Barcelona i hebreu modern a Israel.

Aquests darrers anys, la traducció s'ha convertit en la meva segona professió, que compagino amb la il·lustració.